

[Poul Thomsen.]

når det drejer sig om steder ude omkring i landet, betyder det ikke så lidt, om man dér kan henvende sig til den lokale handlende, som man på anden vis har forbindelse med, og gennem ham opnå den leverance, som tilfredsstillende det stedlige behov.

Må jeg have lov til at nævne som et eksempel, at på Bornholm er der, så vidt jeg ved, to handlende, der har haft lejlighed til at give tilbud på brændsel, den ene i Rønne og den anden i Nekso. Men hvis man bor i Åkirkeby, hvor der også er brændselshandlende, skal man enten købe sine varer i Rønne eller i Nekso og så lade dem transportere 15 km i stedet for de 2-3 km, der ellers kunne være tale om. Det fordyrer selvsagt brændselsforsyningen for den institution, jeg her tænker på, men tilsvarende forhold findes overalt i landet, hvor man, fordi man skal købe hos én bestemt leverandør, får større transportomkostninger, hvilket kun kan fordyre indkøbet.

Priserne, som fremskaffes, er sikkert rigtige. Jeg synes, der gøres et stort og dygtigt arbejde for at få fremskaffet disse priser, og derfor vil jeg finde, at det var mere naturligt, om statsbanerne, som er den største aftager af brændsel herhjemme, fremskaffede priser ved forhandling med de organisationer, der sælger brændsel og olie af forskellig slags, og fik fastsat den rigtige pris og så sendte resultatet af forhandlingerne ud til statsinstitutionerne som retningsgivende, hvorved der kunne opnås en vis ensartethed over hele landet, men overlod ansvaret for det enkelte køb til den institutionsleder, som man har ansat netop til dette.

Det samme gælder med hensyn til kontormaskiner. Det er sådan, at handelsafdelingen ikke altid vil være i stand til at se, om netop den maskine, som man dér finder er den rigtige, egner sig til det brug, der skal gøres af den på det lokale sted. Derfor vil det være rimeligt, at det bliver den lokale institutionsleder, som kan træffe afgørelsen. Også her vil det være rigtigt, at man lægger visse procentsatser til grund, fordi staten som helhed indkøber så store mængder af kontormaskiner. Det vil også være sådan, at den lokale institutionsleder ofte ved sit kendskab til de handlende er i stand til at foretage indkøb, som er mere fordelagtige i

den givne situation end disse på en måde centraliserede indkøb.

Jeg tror, statsbanerne vil kunne tjene penge ved de besparelser, som kan finde sted ved centraladministrationen af statsbanerne, ved at forenkle brændselsindkøbene og indkøbene af kontormaskiner. Og jeg tror, at man vil kunne nå frem til en bedre fordeling af tingene, end man hidtil har haft. Derfor er det, jeg har tilladt mig at stille mit spørgsmål til den højtærede minister for offentlige arbejder.

Formanden: Jeg beder om, at samtalerne i salen føres mere sagte.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I anledning af det ærede medlems spørgsmål skal jeg oplyse, at statens brændselsindkøb er oprettet ifølge et cirkulære af 15. maj 1926 fra statsministeriet, og at statens indkøb af kontormaskiner er oprettet ifølge et cirkulære af 17. januar 1929 fra statsministeriet. Efter de oplysninger, som jeg har indhentet fra administrationen af disse fællesindkøb, er indkøbene ordnet på en sådan måde, at en decentralisering af handelen på disse områder næppe kan give væsentlig større smidighed, idet der i princippet er draget omsorg for, at statsinstitutioner kan forsyne sig lokalt med brændsel, ligesom den gældende ordning ved indkøb af kontormaskiner praktiseres således, at de enkelte institutioner frit kan handle med de firmaer, som er bedst egnede til at dække deres behov, hvad angår både pris og kvalitet.

Når det ærede medlem derudover spørger, om jeg vil foretage en afvikling af centralindkøbene, må jeg svare nej hertil, idet jeg har den opfattelse, at staten har tjent og vil tjene mange penge på disse indkøb, og at det derfor ville være uforsvarligt at gennemføre en sådan afvikling.

Poul Thomsen: Idet jeg takker den højtærede minister for besvarelsen, som dog i og for sig ikke gav noget nyt til belysning af tingene, vil jeg alligevel anmode ministeren om at tage op til overvejelse, om det ikke vil være rigtigt at undersøge, hvorledes det forholder sig, ikke alene med selve administrationen af indkøbene, men også, hvordan det forholder sig med hensyn til